

Az orosz offenzíva föltámadása: lehetetlenség.

Stockholmból jelentik: Az *Aftonbladet* a német, osztrák és magyar seregeknek a világháborúban való egyre javuló kilátásáról ezt írja:

Amikor augusztus elején szinte zápor módjára zúdultak a hadüzenetek Németországra és szövetségére, a közvélemény általában alapos vereséget jósolt a németeknek. Azt hitték, hogy Oroszország rengeteg seregtömegével, a franciák izzó nemzeti gyűlöletével és a hatalmas angol flottával szemben nem tudja majd magát tartani. Csak azok a körök voltak más véleményen, amelyek ismerték a német hadsereg erősségét.

Csaknem félévi háború után egy már teljesen bizonyos: az orosz hadsereg-tömegek Németországba való előrenyomulása, amelyet Angolországban és Franciaországban olyan sok reménnyel vártak, gyorsan véget ért. Az orosz offenzíva föltámadása most lehetetlenség. Mindenekelőtt azonban az orosz hadseregben a fegyelem oly komolyan megrendültnek látszik, hogy már ez a körülmény is utat állít a támadás megkezdésének. Ilyen körülmények között kettős jelentősége van a technikai segítőeszközöknek. Az oroszok azonban ezeket a segítőeszközöket nyugtalanító terjedelemben veszítették el, anélkül, hogy kárpótolhatták volna. Valószínű, hogy az orosz hadsereg nemcsak támadóképességét, hanem a sikeres védelem föltételét is elvesztette. Ha egyszer a lavina elindult, nehezen lehet már többé föltartóztatni, különösen azért, mert a német, osztrák és magyar hadseregek nem engednek időt az oroszoknak a reorganizációra. Oroszországban egyszersmind belső forrongás aggodalmat keltő jelei mutatkoznak. Oroszország kilátásai tehát rosszak. Ehez járul még, hogy az orosz százéves balkáni politika érzékeny vereséget szenvedett.

A Franciaországban és Belgiumban álló német seregek eddig sikerrel visszaverték a szövetséges franciák, angolok és belgák minden támadását. Ha az ántant-hatalmak a nyugaton kedvező eredményt akarnak elérni, akkor gyorsan sikeres döntést kellene kierősztokolniok. Ugy látszik azonban, hogy a francia ugynevezett „élan“ véresen összetörik a német „sneid“-dal szemben. És ha Hindenburg nemsokára leszámolt a szlávokkal, akkor a legjobb és legkiprótáltabb német csapatokat sok százezer főnyi erősségekben a keleti harctérről a nyugati harctérre viszik, hogy ott a döntést Németország javára sietessék. Kitchener lord ugynevezett milliós hadseregeinek egészen más dolguk lesz, minthogy francia területen harcoljanak. Ha Franciaország északi partjáról német támadás fenyegeti Angolországot, akkor az angolok nem hagyhatják szigetországukat csapatok nélkül.

Az angol flotta számbeli túlsúlya sohasem akadályozhatja meg a német és az osztrák és magyar seregek győzelmes előrenyomulását. A döntés a szárazföldi háborúban történik meg és nem a tengeren. Az angol flotta főfeladata az lesz, hogy a brit szigeteket lehetőleg megvédje a német betörés ellen.

A németország javára való végleges döntés aligha sokáig várhat magára. Oroszország nem összeomolva fogja látni a dunai monarchiát, hanem még szorosabban összefűzve. Franciaország reváns-terve sohasem fogja elérni a német birodalmi tartomány visszanyerését, sőt kétséges, vajon Franciaország a jövőben megtarthatja-e az északi

leti sarkában lévő bányaterületeket. És Angolország kénytelen lesz eltűnni a német birodalmi zászló versenyét a tengereken.

Anglia hadikészülődései.

Róma, január 2. Cipollo kapitány, aki az olasz lapok pétervári tudósítója, az angol hadseregről ezt jelenti:

Három seregből áll az angol szárazföldi haderő. Az első sereg, amelynek French a vezére, 300.000 katonát számol. Ennek hiányait gyarmati csapatokkal pótolják. A második a területiális hadsereg, amely a szigetország védelmére szolgál. Ennek nagysága még megközelíthetően sem állapítható meg. A harmadik sereg a Kitcheneré, amely husz hadtestből áll, de nagyon messze van attól, hogy milliós seregek lehessen mondani. El kell ismerni az angol hadseregről, hogy gyalogságának kiképzése érdemes minden dicséretre. Érthető ez, hiszen a gyalogos ezredek ki-

zárólag angol sportkedvelő ifjúságból alakultak, amelynek kiképzése nem is okozott nagyobb nehézséget. Annál fogyatékosabb azonban a tüzérség és a lovasság. E két fegyvernem számára French seregéből vettek kiképző tiszteket, a századtisztek pedig azokból kerültek ki, akik három heti kiképzésben részesültek és igen könnyű vizsgán mentek át. Rengeteg pénzt emésztettek fel az angliai arzenálok és talán még többet adnak ki az amerikai arzenáloknak, amelyek szüntelenül szállítanak hadiszereket Angliába. Az angolországi arzenálok háromszoros munkaerővel dolgoznak. Ágyu és tiszti is van elég, csak a tüzérségi légénységben van nagy hiány. Tíz angol hajógyár páncélok gyártásán dolgozik és egész Angliában azt beszélnek, hogy a brit flotta egy év múlva fantasztikusan nagy lesz. Pétervárott beszélnek az angol hadvezetőségnek arról a tervéről is, hogy a brit flotta Hamburgban és Brémában nagy csapattes-
teket akar partra szállítani.

Szegedi tiszt levele orosz fogságból.

Hogy élnek a sebesültek.

Pillich András, a cs. és kir. 29. gyalogezred tartalékában tisztjelölt, Pillich Gyuláné, szegedi állami felsőbb leányiskolai tanárnő egyetlen fia, a háború kitörésekor Szerbiában, augusztus közepétől fogva a galíciai harctéren küzdött s ott augusztus 31-én az oroszokkal szemben megsebesült, fogságba esett s október 11-éről Cserkasserosz városból alábbi érdekes levelet küldötte édesanyjához. A levél csak december 21-én érkezett Szegedre és a következőképen szól:

Legdrágább jó Anyám! Augusztus 31-én megsebesültem és ez idő óta csak egyszer birtam egy rövid német levelet írni egy kis galíciai városból, az orosz tábornok engedelmével. Ennek a levélnek Románián át kellett mennie, azonban, hogy megérkezett-e, azt nem tudhatom. Nekem ezen levelem sorsa miatt nagy aggodásom és sok gondom van, ha ez haza nem érkezett volna, mert így nem tudhatnák odahaza, hogy mi történt velem. Ezért még mindig nagy nyugtalanságban vagyok.

Innen Oroszországból már szabad írni és én hetenként fogok is egy-egy kártyát (levelezőlapot) írni. Levelet írni nincs célja, mert ezek mindig átolvasatnak és nem tudok tárgyat találni hozzá, melyről szabadon írhatnék. Az én megfigyeléseim és tapasztalataim csak majd szóbelileg közölhetők.

Két hét óta már kötés nélkül vagyok és 8 nap előtt lettem Galiciából vonattal ide Cserkasszébe szállítva. Cserkasszerosz közel fekszik Kievhöz. Négy nap óta az orosz Vöröskereszt-kórházban és már csaknem teljesen egészséges vagyok. Az egész orvosi kezelésem annyiból áll, hogy éjjelente egy-egy Comprest kapok a bal felső combomra.

Négy sebesült fegyvertársammal vagyok együtt. Kettő magyar, egy lengyel, egy pedig német. Mind jó fiúk.

Egy kórhelyiségből lett a mi kórházunk rögtönözve, de azért egészen csinos és tiszta. Sok orosz katonatiszttel vagyunk együtt a táncteremben. Helyiségünk parkettes, nagy villanycsillárral és ami a fő: jó ágyaink és kemencénk van.

Ételmezésünk jó, csak kissé szokatlan. Reggel kilenc órákor kapunk kávét, tojást,

sonkát teával és fehér kenyérrel, amennyi elég. Villásreggeli 12—1 óra közt általában könnyebb ételekkel és teával, az ebéd pedig 8 órakor van este, erős husleves, sült és végül a kimaradhatatlan teával.

Mindennel meg vagyok elégedve, de legjobban a bánásmóddal, a kezeléssel. Két orvosunk van, akik a legnagyobb előzékenységgel és gondnal kezelnek. Az egész kórházi személyzet Szent-Pétervárról érkezett. Köztük az ugynevezett „Nővérek“ is, akik velünk igen szeretetreméltók és akik a jobb körből valók lehetnek.

Legfőleg két hétig maradtunk itt és ha egészen egészségesek leszünk, valószínűleg Kiewbe, vagy Moszkvába fognak tenni, ahol künn fogunk lakni a városban és szabadon járhatunk-kelhetünk.

Érdekes, hogy a német tiszteknek a kasszárnyában kell lakniok és nem mehetnek az utcára; oly szörnyű köztük a kölcsönös gyűlölet.

A mi további ellátásunkat illetőleg, semmi biztos tudomásom nincs. Az orosz tisztek állítása szerint, akik közül sokan beszélnek németül, kétféle verzió előtt állunk: az első szerint kapunk szabad lakást és napi 78 kopeket, a második szerint kapunk havonta 50 rubelt és abból élünk. Az utóbbi eset volna a jobb; azonban minden esetre kérnék részemre valami pénzt küldeni; mert az orosz katonák mindent elszedtek tőlem.

Azonkívül kérem sok fehérműt és könyveket és pedig Magyar magánjogot Katonai és Zachártól, Magyar állam és közigazgatási jog (közjog és közigazgatási jog) Kmetty tanártól, továbbá kérnék egy francia és egy orosz nyelvtant és egy német és francia szótárt, ezenkívül jó magyar könyveket. Kérném mindezen dolgokat, ha egyáltalán lehetséges — az amerikai konzulátus útján megküldeni, de majd csak akkor, ha már Kievhöz, vagy egyebütt állandó tartózkodási helyem lesz.

Nem rossz bánásmódban részesülünk; de mégis csak nagyon rossz fogságban lenni.

Ez a háború reámi nézve egy egész év veszteségét jelenti előmenetelben és kíváltk most, amidőn a legjobb úton voltam tanulmányaim sikeres bevégzéséhez.

Édes, drága jó Anyám, ne aggódj az én balsorsomon, mert én már teljesen egészsé-

Vendéglőben

KÁVÉHÁZBAN

Fűszerkereskedésben

Csemegeüzletben

MINDENÜTT KÉRJEN HATÁROZOTTAN

SZT. ISTVÁN

Csak ez az eredeti, a valódi!!!

ÓVAKODJÉK

duplamalátasört. az UTÁNZATOKTÓL!!